

Beszámoló

Tisztelt Ösztöndíjbizottság!

Eljött a pillanat, lévén közeledik az ösztöndíj lejárta, hogy hálámat fejezzem ki a Communitas Alapítványnak az elmúlt egy évben nyújtott anyagi támogatásáért. Őszintén megvallva ezen támogatás nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a hazánkban jelen pillanatban is uralkodó, az értelmiségi réteget nagyban érintő, súlyos anyagi körülmények dacára is maximálisan feladataimra tudjak összpontosítani. Köszönöm.

Alább, két pontban térnék ki arra, hogy terveimből mit sikerült az elmúlt egy esztendőben kivitelezni.

1. Amit célul tűztem ki a pályázat leadásakor:

Merj nyelvelni! Interaktív gyermekműsor

Azt mondják, az átlagember agyi kapacitásának csak 10 százalékát használja ki. Nem állítom, hogy ez így igaz. Van, aki 7 százalékot mond, van, aki 17-et, van, aki 50-et. A lényeg az, hogy nem használjuk ki azt a kapacitást, amely a legfontosabb bennünk.

Vajon nyelvi képességeinket hány százalékban használjuk? Mennyire használjuk tudatosan azt a nyelvet, melyet szüleinktől, nagyszüleinktől kaptunk örökségül? Elgondolkodtunk-e azon, milyen csodálatos játékokra ad lehetőséget anyanyelvünk? Érdemes egyáltalán ezen elgondolkodni? Csupán beszélem a nyelvet, vagy értem is, amit mondok? Miért beszéljek magyarul? Ilyen és ezekhez hasonló kérdések megválaszolására adna lehetőséget az az interaktív, elsősorban 9 – 14 éves gyermekeknek szánt műsor, amelynek gerincét Bencze Imre: Édes, ékes anyanyelvünk című alkotása képezné.

Íme, egy kis ízelítő:

Kezdjük tán a jó szóval: Tárgy esetben jót.

Ámde tóból tavat lesz, nem pediglen tót.

Egyes számban kő a kő, többes számban kövek.

Nőnek nők a többese, helytelen a növek.

*Többsben a tő nem tők, szabatosan tövek,
Aminthogy a cső nem csők, magyarföldön csövek.
Anyós kérdés: van két vőm, ezek talán vövek?
Azt se tudom mi a cő, egyes számú cövek?
Csók - ha adják - százával jó, ez benne a jó.
Hogyha netán egy pusztit kapsz, annak neve csó?
Bablevesed lehet sós, némely vinkó savas,
Nem lehet az utca hós, magyarul csak havas.
Miskolcon, ám Debrecenben, Győrött, Pécssett, Szegeden,
Mire mindezt megtanulod, beleöszülsz idegen.*

Ezen kívül Romhányi József verseket és gyermekdalokat használnék fel a műsorban. Szándékom egy szórakoztató, és ugyanakkor nevelő jellegű előadás létrehozása.

A gyerekek figyelmének minél hatásosabb lekötése érdekében az előadás interaktivitását zenével, mozgással, közös játékkal (vers-, énektanulás, ritmusgyakorlatok) gazdagítanám.

Az előadás a 2010 – 2011 –es tanév kezdetén kerülne bemutatásra a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színház stúdió termében gimnazisták számára, ezután vándorelőadásként a tanév folyamán ellátogatna a Bánság általános iskoláinak magyar tagozatos diákjaihoz, az intézményekkel való folyamatos egyeztetés szerint.

Hiszem azt, hogy az előadás képes rávilágítani a magyar nyelv azon szépségeire, érdekességeire, egzotikumára, amelyek mostanáig elkerülték a gyerekek figyelmét. Mindezek ismeretében, meggyőződésem, hogy ezen fiatalok bátrabban, boldogabban és büszkén használják majd anyanyelvüket otthon, iskolában vagy akár az utcán.

2. Amit sikerült megvalósítanom a kitűzött célokból:

Az elmúlt tanév végén néhány alkalommal ellátogattam a Temesvári 1-es számú Általános Iskolába. Az itteni V. – VIII. Osztályos diákokkal Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek? című művével foglalkoztunk mélyrehatóan (szövegértelmezés, helyzetgyakorlatok, ritmika, beszédtechnika, státuszjátékok), körbejárva a műben

fellelhető felnőtt-gyerek viszonyt (tanár-diák, szülő-gyerek). Közös munkánk eredményét az évváró műsorban tekinthették meg a diákok szülei, tanárai.

A 2010 -2011 – es tanév várakozással kezdődött, ugyanis az osztályösszevonásokkal kapcsolatos rendelet hatására, Temesváron az addig létező két magyar tagozattal is működő iskolában megszűnt a magyar tannyelvű oktatás. Így a fent említett 1-es számú Általános Iskola valamint a 26-os számú Általános Iskola szeptembertől már nem létezett, mint potenciális terep terveim kivitelezésére. Mára a temesvári magyar tannyelvű oktatás a Bartók Béla Elméleti Líceum falai közé szorult (ezen kívül a Gerhardinumban létezik még magyar tagozat középiskolások számára).

A téli szünet után elérkezettnek éreztem a pillanatot, hogy újból munkához lássak. Ettől kezdve heti két alkalommal dolgozunk a Bartók Béla Elméleti Líceum V. – VIII. osztályos diákjaival. Főbb szempontok ebben a munkában a magyar nyelv helyes és választékosan történő használata, a légzés tudatos alkalmazása a beszéd folyamatban, a beszéd, mint a kommunikáció alappillére, a nyelv zeneiségének kiaknázása stb. Munkám során retorikai- valamint légző gyakorlatokat, a drámapedagógiában használatos módszereket, ritmikai feladatokat, nyelvi játékokat stb. alkalmazok. A felhasznált szöveggyűjtemény alappilléret Bencze Imre: Édes, ékes anyanyelvünk című alkotása illetve Romhányi József állatversei képezik. Terveim szerint a tanév végén ünnepi műsor keretében mutatjuk be közös munkánk gyümölcsét. Természetesen, amennyiben a diákok igénylik, a következő tanévben is folytatnánk a közös munkát.

További közös tervek kivitelezésének reményében maradok tisztelettel,

Molnos András

Csaba.